

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1721200095
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:1721200095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú A. F., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: E. X., nar. X.X.XXXX, bytom J. XX, a F. F., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XX, F., t.č. ÚVTOS Želiezovce, o návrhu otca na zníženie výživného, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 7. septembra 2021, č.k. 10P/7/2021-89, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh otca na zníženie výživného a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že otec sa návrhom podaným na súd prvej inštancie domáhal zníženia výživného na minimum z dôvodu, že nemá financie, je nezamestnaný, stará sa o maloletého Q., s ktorého výchovou mu pomáha jeho matka. Matka s návrhom nesúhlasila, uviedla, že 9 rokov nežijú s otcom maloletej v spoločnej domácnosti, otec sa o dcéru nezaujímal, na jej výchovu neprispieval. Pre neplnenie vyživovacej povinnosti je opätovne trestne stíhaný. Skutočnosť, že sa stará o maloletého Q. neznamena, že si nemá plniť vyživovaciu povinnosť aj na maloletú A.. Tvrdenia otca, že nemá financie sú účelové, pretože tento stav u neho trvá už 9 rokov. Napriek tomu, že žije v lokalite, v ktorej je dostatok pracovných príležitostí, je nezamestnaný. Súd vykonal dokazovanie a zistil, že výživné na maloletú A. bolo určené rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P/153/2012-81 zo dňa 5.3.2013, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletej A. rozvedené, táto bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo určené výživné 130 eur mesačne. Maloletá v čase rozhodovania mala 2,5 roka, spolu s matkou žili v domácnosti starej matky. Matka dosahovala príjem zo zamestnania 345,12 eur, otec bol nezamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce, živil sa brigádnickou činnosťou s mesačným príjmom cca 300 eur. Býval v dome so svojou matkou. Inú vyživovaciu povinnosť v tej dobe rodičia nemali. V súčasnosti matka má ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletému K., nar. X.X.XXXX a maloletému Q., nar. XX.X.XXXX. Z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti otca maloletej A. podala na neho opakovane trestné oznámenie. V roku 2020 bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Matka sa vydala, náklady na maloletú vzrástli, dlh otca na výživnom voči A. je 13.940 eur ku dňu 6.5.2021. Náklady na maloletú uviedla, že sú cca 200 eur mesačne. Otec uviedol, že je nezamestnaný, nemá žiaden príjem. Od októbra 2020 je vo výkone trestu odňatia slobody na dobu 13 mesiacov pre prečin zanedbania povinnej výživy. Stará sa o maloletého Q., nar. XX.X.XXXX, o ktorého sa jeho matka nestará a neprispieva mu na jeho výživu. Žije spolu so synom v rodinnom dome vo vlastníctve jeho matky a brata. Bratovi prispieva

na domácnosť sumou 100 eur mesačne, pracuje len na dohodu, pretože má problém nájsť si prácu. Mesačne dokáže takto zarobiť 250 až 300 eur. Prokurátor Okresnej prokuratúry Senica skonštatoval, že návrh nebol podaný dôvodne, otec na maloletú dlhodobu neprispieva, od posledného určenia výživného uplynulo 8 rokov, s čím je spojený zásadný nárast výdavkov na maloletú. Samotná skutočnosť, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý si zavinil, nie je dôvodom zmeny pomerov a preto návrh otca navrhol zamietnuť. Opatrovník takisto navrhol návrh otca zamietnuť. Zo správy zamestnávateľa matky E. Slovenská republika, v.o.s., súd zistil priemerný čistý mesačný príjem matky v sume 908,61 eur. Právne vec posúdil podľa § 62, § 75, § 77, § 78 Zákona o rodine. Z výsledkov dokazovania vyvodil právny záver, že návrh otca na zníženie výživného na maloletú A. nie je dôvodný. Posudzoval najmä zmenu pomerov u rodičov, ako aj u maloletej A.. Od ostatného rozhodovania v roku 2013 maloletá A. je staršia, jej potreby a s tým súvisiace potreby vzrástli. Na oblečenie, stravu, cestovné, voľnočasové aktivity cca na 200 eur mesačne. Matka je zamestnaná, výživné na maloletú A. od otca musí vymáhať cestou exekúcie. Do mája 2021 mal otec nedoplatok na výživnom 13.940 eur. Matka sa znovu vydala, pribudli jej ďalšie dve vyživovacie povinnosti. S manželom a deťmi žijú v spoločnej domácnosti, kde za bývanie platia cca 470 eur, splácajú úvery cca 265 eur mesačne. Otec si výživné na maloletú neplnil riadne a včas, bol opakovane trestne stíhaný aj odsúdený pre zanedbanie povinnej výživy. Toto si zapríčinil sám neplnením vyživovacej povinnosti, súdu nepreukázal skutočný záujem riešiť vzniknutú situáciu. Naďalej žije v domácnosti svojej matky a brata, naďalej je nezamestnaný bez evidencie. Tvrdenie, že si nevie nájsť prácu, súd považoval za účelové. Pri deklarovanom príjme 300 eur mesačne za prácu na dohodu je možné objektívne predpokladať, že má ďalší nepriznaný príjem, ktorý mu umožňuje prispievať na domácnosť sumou 100 eur, ktorý mu slúži na zabezpečenie životných potrieb pre seba aj syna Q.. Jeho správanie v minulosti nenaznačuje snahu podieľať sa na vyživovacej povinnosti k maloletej dobrovoľne a to ani v minimálnom rozsahu. K plateniu výživného ho prinútilo len trestné stíhanie a nútený výkon rozhodnutia. Skutočnosť, že sa osobne stará o maloletého Q., ktorého matka opustila a ktorému neprispieva na výživu, nemôže byť na ujmu maloletej A.. Matke tiež pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom, ktorým poskytuje aj osobnú starostlivosť a zabezpečuje výchovu. Súd tak skonštatoval, že u rodičov, ani u maloletej A. nedošlo od ostatného rozhodovania o výživnom v roku 2013 k podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, preto súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletej. Uviedol, že je mu jasné, že na dcéru A. neprispieva, ale z dôvodu, že už bol raz odsúdený za zanedbanie povinnej výživy v roku 2014 a v roku 2015 bol prepustený, od tejto doby sa ale radikálne zmenilo veľa a to ohľadom práce s tým, že na riadny pracovný pomer sa naozaj ťažko hľadá práca a to z hľadiska, že má záznam v registri trestov a že sa stará o maloletého syna Q., nar. XX.X.XXXX, o ktorého sa výhradne sám stará od roku 2015. Robí len brigádne, ináč sa mu ani nedá. Maloletého treba odviezť do školy, zo školy, na krúžky. Družinu, obedy, krúžky platí výhradne sám a to cca 60 eur mesačne, aj stravu v domácnosti pre maloletého. Prispieva na domácnosť 100 eur mesačne, matka maloletého sa o tomto nezaujíma, neprispieva na jeho výživu. Nevlastní žiadny majetok, hnuťelný či nehnuťelný, býva u svojho brata s maloletým, spláca si staré exekúcie 4 x 30 eur. Žiada preto o zníženie mesačného výživného zo 130 eur na minimálne výživné, nakoľko mu jeho finančná situácia nedovoľuje inak. Je ochotný platiť, ale nie sumu 130eur ale menšiu (minimálnu). K odvolaniu doložil správu o maloletom žiakovi Q. C., zo Základnej školy F., V. XX, potvrdenie lekárky pre deti, že otec navštevuje s maloletým ambulanciu a maloletý je v norme, potvrdenie Mesta F., referát sociálnych vecí a zdravotníctva, že je im známe, že maloletému Q. je poskytovaná starostlivosť v rodine F., kde sa oňho stará otec s pomocou starej matky. Počas pobytu otca vo výkone trestu sa o maloletého stará stará matka. Domácnosť otca a starej matky je v poriadku, starostlivosť maloletému poskytujú riadnu.

3. Okresná prokuratúra Senica v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že odvolanie otca je zjavne nedôvodné. Ak otec udáva, že sa sám stará o maloletého Q., pričom matka sa o neho nestará, ani neprispieva na jeho výživu, je daný dôvod za stavu, že aj matke pribudli vyživovacie povinnosti, právne irelevantný, keďže otcovi nič nebránilo žiadať od matky maloletého Q. prispievanie na výživu maloletého. Pokiaľ otec uvádzal, že sa nemôže zamestnať, býva u súrodenca a nevlastní majetok, otec maloletej bol právoplatne odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, nedoplatok na výživnom predstavoval 13.940 eur. Podľa judikatúry súdov SR platí, že ak je povinný vo výkone trestu odňatia slobody, jeho schopnosti a možnosti sú dané predovšetkým zárobkovými možnosťami vo výkone trestu, okrem prípadov výkonu trestu odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy alebo prípadu

celkom krátkeho výkonu trestu odňatia slobody. Znamená to, že na zárobkové schopnosti a možnosti vo výkone trestu odňatia slobody sa neprihliada iba vtedy, ak k výkonu trestu dochádza pre prečin zanedbania povinnej výživy (uznesenie ÚS SR č.k. I. ÚS 693/2014-12). Z uvedeného je zrejmé, že argumenty o príjmoch otca maloletej, o ktoré je ukrátený vlastným zavinením, ktoré viedlo až k jeho právoplatnému odsúdeniu pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, sú pre meritórne právne závery v prejednávanej veci bez právneho významu. Rovnako sú bez právneho významu aj tvrdené záväzky otca maloletej, ktoré sú aktuálne predmetom exekučných konaní a ktoré sa spájajú s vlastným zavinením otca maloletej. Okresná prokuratúra navrhla tak rozsudok ako vecne správny, vydaný v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, potvrdiť.

4. Matka maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že s týmto nesúhlasí, otec má zdravé ruky, aby sa mohol zamestnať a pracovať ako každý človek. Ona tiež musí pracovať, aby užívala svoju rodinu. Záznam v registri trestov má otec nie vinou iného človeka, môže si zaň sám vlastnou vinou, takže nemá dôvod sa na to odvolávať. Nežijú spolu už 9 rokov, nikdy svojej dcére nič nedal, neprispieval na ňu, nezaujímal sa o ňu ako sa má, čo ju zaujíma, keby ju stretol na ulici, ani by ju nespoznal. Za svoju finančnú situáciu si môže sám. Nebyť 9 rokov zamestnaný asi nie je normálne, ak žije v lokalite, kde je práce ako maku. V návrhu píše, že má syna, ona má tri deti, tiež sa sťažuje otec na to, že mu bývalá partnerka neprispieva. S ňou sa súdi o zníženie výživného, ktoré nikdy neplatil a od svojej bývalej partnerky, s ktorou má syna, si nepýta ani cent. Prečo? Prečo si nevybaví náhradné výživné na syna, prečo by mala jej dcéra na to doplácať? Pri rozvode sám navrhol sumu 130 eur mesačne. Tak ako sa jemu zmenila situácia, zmenila sa situácia aj jej, pribudli jej ďalšie dve deti. Preto si myslí, že nie je dôvod na zníženie výživného. Doložila potvrdenie základnej školy, z ktorého vyplýva, že matka na maloletú A. platí poplatok za stravu mesačne 41 eur, poplatok za stravu maloletého Q. 38 eur, poplatok za školský klub Q. 10 eur, poplatok za stravu maloletého K., ktorý navštevuje materskú školu 34 eur a poplatok za pobyt v škôlke 22 eur a potvrdenie základnej školy, že maloletá A. je v školskom roku 2021/2022 žiačkou 5. A triedy.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 10P/7/2021 je zníženie výživného otca na maloletú A. F., nar. XX.X.XXXX, zo sumy 130 eur na minimum.

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrh otca maloletej ako nedôvodný zamietol.

8. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

9. Pri rozhodovaní o zmene výživného je teda nevyhnutné vykonať porovnanie okolnostní dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napr. vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, už samotný vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá môže odôvodniť zmenu výšky výživného, ktorá je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

10. Odvolací súd, ktorý preberá skutkový stav tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, preskúmal napadnutý rozsudok, odvolacie námietky otca i obsah celého spisu a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne návrh otca na zníženie výživného zamietol, nakoľko nedošlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá by mohla byť dôvodom na zníženie výživného. Porovnaním pomerov rodičov, aj u maloletej A., v čase predchádzajúcej úpravy výživného (ku ktorej došlo rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k.

12P/153/2012-81 zo dňa 5.3.2013.), kedy bolo výživné určené sumou 130 eur mesačne, s pomermi súčasnými, odvolací súd zhodne so súdom prvoinštančným musel konštatovať, že pomery existujúce v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku sa žiadnym závažným spôsobom nezmenili a preto zníženie výživného požadované otcom maloletej nie je v zmysle § 78 Zákona o rodine možné. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedal postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 CSP, pretože súd zbral do úvahy všetky podstatné skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, vrátane prednesov strán sporu vyplynuli, zohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá pravidlám logického myslenia. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôvodov, uviedol, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal, ako ich vyhodnotil, a tiež ako vec právne posúdil.

11. Súd prvej inštancie predovšetkým vykonal porovnanie pomerov na strane otca maloletej v čase predchádzajúcej úpravy výživného s jeho aktuálnymi pomermi, tiež porovnaním pomerov na strane matky maloletej v čase predchádzajúcej úpravy, ako aj porovnaním pomerov na strane maloletej A.. U otca nezistil žiadne podstatné zmeny v možnostiach a schopnostiach, ako aj v majetkových pomeroch. Otec bol v čase poslednej úpravy výživného nezamestnaný, v súčasnosti je stále nezamestnaný a to dobrovoľne, nie je evidovaný na úrade práce. Otec nepreukázal žiadnym relevantným spôsobom, že sa nemôže zamestnať, že by mu v zamestnaní bránili, napr. zdravotné problémy, alebo iné objektívne prekážky. Skutočnosť, že má zápis v registri trestov nie je argument, ktorý by bolo možné zohľadniť pri určovaní výšky výživného, navyše ak má zápis z dôvodu spáchania trestného činu neplnenia si povinnej výživy, ktorý spáchal svojim nezodpovedným konaním, čo nemožno pričítať na ťarchu maloletého dieťaťa. Otcov prístup k výžive maloletej je nezodpovedný, nakoľko tento sa o svoju dcéru absolútne nezaujíma, neprispieva jej žiadnym spôsobom na výživu, nepodieľa sa žiadnym spôsobom na jej výchove. Tento stav pretrváva od rozhodnutia o výške výživného, takže nie je možné skonštatovať, že sa podstatným spôsobom zmenili pomery na strane otca tak, aby tieto odôvodňovali zníženie výživného a to aj napriek tomu, že mu pribudla vyživovacia povinnosť, nakoľko pomery sa za obdobie od posledného rozhodovania zmenili aj na strane matky a to tým, že jej pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a aj na strane maloletej tým, že vyrástla, v dôsledku čoho sa úmerne veku zvýšili náklady spojené s jej výživou. Takže ani táto zmena pomerov na strane matky a najmä maloletej A. neodôvodňuje zníženie výživného. Pri posudzovaní výšky výživného treba u otca vychádzať z potencionálnych príjmov, čiže takých, ktoré by mohol dosahovať, pokiaľ by sa správal primerane zodpovedne, ako to možno dôvodne vyžadovať od rodiča, ktorý má vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, t.j. pokiaľ by riadne pracoval a nebol by dobrovoľne nezamestnaný a nedostal sa vlastným zavinením do výkonu trestu.

12. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že nedošlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zníženie výživného a správne tak rozhodol, keď návrh zamietol, preto rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v sporení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

14. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).